

VIU LA TRAVIATA Giuseppe Verdi L'ÒPERA!

AUDITORI DEL CÈNTRIC ESPAI CULTURAL

Divendres
20 de febrer | 17.30 h

Enregistrada el gener de 2026 a la Royal Opera House de Londres

Durada 127 min

EQUIP CREATIU

Direcció d'escena

Richard Eyre

Direcció musical

Antonello Manacorda

**Orquestra i Cor de la
Royal Opera House**

REPARTIMENT

Violetta Valéry

Ermonela Jaho

Alfredo Germont

Giovanni Sala

Giorgio Germont

Aleksei Isaev

Annina

Veena Akama-Makia

Doctor Grenvi

Barnaby Rea

Flora Bervoix

Ellen Pearson

PRESENTACIÓ

Un cant a l'amor autèntic

L'any 1853 s'estrenava a La Fenice de Venècia aquesta òpera composta per Giuseppe Verdi sobre un llibret de F. M. Piave, una commovedora obra sobre la importància d'estimar i ser estimat. L'argument, que presenta la història d'amor entre Violetta Valéry i Alfredo Germont, està basat en *La dama de les camèlies*, d'Alexandre Dumas, novel·la que al seu temps s'inspirava en el romanç real que va mantenir Dumas amb Marie Duplessis –cortesana de luxe que va viure en el París de mitjan segle XIX i que va morir molt jove víctima de la tuberculosi-.

Considerada una de les primeres òperes contemporànies, *La Traviata* no va gaudir d'una bona acollida en el moment de la seva estrena. El públic, acostumat a veure damunt l'escenari personatges mitològics, deus romans o herois històrics, va reaccionar amb rebuig davant una història que transcorria en la seva mateixa època i que presentava personatges coetanis a ells, amb una prostituta en el paper protagonista. Aquest transgressor joc de miralls no va ser del gust dels membres de l'alta societat que van assistir a la representació, i les pressions no es van fer esperar, fins al punt que Verdi es va veure obligat a traslladar la història al segle XVIII per evitar que ningú s'ofengués.

La Traviata (que vol dir l'esgarriada, la dona que s'ha allunyat del camí correcte) encarna l'ideal d'heroïna romàntica del segle XIX, una dona que no s'ha sentit mai estimada i que acaba descobrint el sentit de l'autèntic amor amb Alfredo, per damunt de la moral, els diners, la hipocresia i la frivolitat. L'alegria de viure de Violetta contrasta amb el seu destí cruel i sacrificat, amb l'ombra de la mort sobrevolant des del preludi del primer acte fins al final, culminant amb la commovedora ària "Addio del passato", amb la qual la jove s'acomiada de la vida. Una peça, aquesta, d'extraordinària càrrega emotiva que ha esdevingut un dels moments musicals clau d'aquesta òpera, juntament amb el celebèrrim brindis del primer acte o el "Amami Alfredo" del segon, entre d'altres. Passatges memorables d'una òpera intemporal que continua emocionant generació rere generació i que es complau de ser la més representada del món.

Vida, amor i mort des del Covent Garden

Dirigida originàriament per Richard Eyre l'any 1994 i amb escenografia de Bob Crowley, aquesta producció de la Royal Opera House va tornar a pujar a l'escenari britànic en un nou muntatge estrenat a principis d'aquest 2026. Decorats exquisits, un vestuari de luxe i una majestuosa posada en escena caracteritzen aquesta producció de *La Traviata* que, en aquesta ocasió, va comptar amb la direcció musical d'Antonello Manacorda.

Encapçalant l'elenc, Ermonela Jaho es posa en la pell de Violetta. Amb la seva interpretació, la soprano albanesa aconsegueix dotar d'humanitat la jove cortesana, trobant l'equilibri entre la força i la fragilitat a través de les que es mou aquest icònic personatge del repertori líric. Jaho comparteix escenari amb el tenor italià Giovanni Sala, en el rol d'Alfredo Germont, en un tàndem que destil·la frescor i complicitat tot fent-se seva la intensitat d'una de les partitures més belles que s'han compost mai. En definitiva, una *Traviata* elegant, fascinant i sumptuosa que ens arriba amb la bellesa tendra i esquinçadora que va idear Eyre ja fa tres dècades.

LA TRAVIATA

Acte I

Violetta és una cortesana parisenc molt coneguda. En una de les seves festes, el seu convidat Gastone li presenta l'Alfredo Germont. Alfredo i Violetta canten junts les lloances del vi i el plaer. La jove anima els seus convidats a ballar, però de sobte comença a trobar-se malament (està greument malalta de tuberculosi). Els convidats continuen amb la festa, però Alfredo es queda, i després de confessar que està enamorat d'ella, s'ofereix a cuidar-la.

Els convidats marxen. Quan es queda sola, Violetta s'adona que se sent atreta per Alfredo, però en la seva situació considera que només pot continuar vivint pel plaer. Però la seva determinació flaqueja quan sent Alfredo fora.

Acte II

Alfredo i Violetta fa tres mesos que viuen junts en una casa de camp als afores de París. Ell descobreix a través de la criada de Violetta, Annina, que la seva estimada ha estat venent les seves possessions per a pagar deutes, i decideix tornar a París per a solucionar

els seus problemes financers. Violetta rep una visita inesperada del pare d'Alfredo, Giorgio Germont. La boda imminent de la seva filla està en perill per l'escàndol provocat per la relació de Violetta i Alfredo, i per això li demana que renunciï al seu fill. Resignada, la jove accepta deixar al seu estimat. Germont marxa, alabant el valor de la noia, en la que acaba reconeixent que sent autèntic amor. Alfredo retorna i es retroba amb la seva enamorada, la qual, després de suplicar-li que l'estimi per sempre, l'abandona. Giorgio acudeix per a consolar el seu fill, però aquest, que no és conscient de tot el que ha succeït, decideix seguir la jove a París.

A la capital parisenc, en una elegant festa organitzada a casa d'una amiga de Violetta, els convidats conversen, ballen i juguen a cartes. Alfredo arriba i aposta decontroladament. Arriba Violetta i el seu nou protector, el Baró Douphol, al qual Alfredo repta a una partida de cartes, i a qui acaba guanyant. Violetta es reuneix amb ell a soles. Quan la jove es nega a anar-se'n amb ell, Alfredo crida a la resta de convidats i li llança els diners que ha guanyat com a pagament per la seva vida junts. Aleshores arriba el seu pare, que li retreu la seva vergonyosa actitud.

Acte III

Violetta està a punt de morir. Envia a Annina a veure les festes de Carnaval i mentrestant llegeix una carta en la qual Giorgio Germont li explica que Alfredo sap la veritat del seu sacrifici i que anirà a veure-la. Quan arriba Alfredo, els dos enamorats planegen una nova vida junts lluny de París, però aviat s'adonen que no pot ser: ella està molt malalta i no es recuperarà. En presència d'Alfredo, el seu pare, Annina i el doctor Grenvil, Violetta es resigna a morir. Una sobtada millora la convenç d'haver-se recuperat, però no és més que un símptoma de la fase final de la seva malaltia, i mor en els braços del seu amor.

PRÒXIMAMENT

13/3

17.30 h

PROJECCIÓ: LA GIOCONDA

d'Amilcare Ponchielli

AUDITORI

17/4

17.30 h

PROJECCIÓ: TURANDOT

de Giacomo Puccini

AUDITORI